

بونیادی گێرانهوهی ته‌زن‌نامیزانه له رشتهی مرواری و ریساله‌ی دلگوشا) دا

بوشرا قادر کاکه محمد و محمد دلیر امین محمد

به‌شی کوردی، کۆلیجی زمان، زانکۆی سلێمانی، سلێمانی، هەرێمی کوردستان، عێراق.

گۆزاره‌کانی "سیخوومه، مه‌لا مه‌شه‌وره، گه‌ب". سێهه‌م به‌ ناوئێشانی: (ئه‌فسانه و په‌ند کۆمیدی-گالته‌نامیزی کوردی) له‌ به‌شیکیدا له‌ ته‌زن‌نامیزی په‌ند و قسه‌ی نه‌سته‌قی کوردی کۆلیوه‌ته‌وه. (ئه‌لوه‌نی، 2007).

به‌شی په‌که‌م: ناساندن

1. رشته‌ی مرواری:

حیکایه‌تی ته‌زن‌نامیز و گێرانه‌وه‌ی به‌ ته‌وس و پلاره، عه‌لاه‌دین سه‌جادی (1907-1984) به‌ هه‌شت به‌رک له‌ ماوه‌ی ساڵه‌کانی (1957-1983) چاپی کردووه. ماره‌ خه‌زنه‌دار به‌م جۆره له‌ باره‌ی رشته‌وه‌ دهبوێت: ((ئه‌م کاره بریتیه له‌ قسه‌ی نه‌سته‌قی و په‌ندی پێشبان و ئامۆژگاری به‌شیوه‌ی ساتیر و کۆمیدی به‌ هه‌وایه‌کی رۆمانتیکه‌یانه نووسراوه‌ته‌وه)) (خه‌زنه‌دار: 2006، 57)، دکتۆر عه‌زه‌دین به‌م جۆره په‌سێ ده‌کات: ((ئه‌گه‌ر بگوێنج له‌ مه‌یدانی بیروووناکیدا وشه‌ی تاسوق به‌کاربه‌نین، ئه‌وا رشته‌ی مرواری به‌ره‌مه‌یکه‌ی ئه‌ده‌بی تاسوقه... رشته‌ی مرواری زۆرتر ده‌چیتته‌ پیزی گێرانه‌وه‌وه و نووسینه‌وه‌وه سه‌رله‌نوێ دارشته‌وه‌ی فۆلکلۆره‌وه)) (په‌سول، 1970، 158).

گێرانه‌وه‌ی ته‌زن‌نامیز به‌شیکی ئه‌ده‌بی زاوه‌کی کوردی پێکه‌هێنیت و به‌ر له‌ کتێبی رشته‌ چه‌ند به‌ره‌مه‌یکه‌ی تری گێرانه‌وه‌ی ته‌زن‌نامیز هه‌بووه (پیره‌مێرد، 1970) و له‌ پاش ئه‌ویش به‌ره‌مه‌ی دیکه‌ هه‌بوون (خال، 2007)، (که‌ریم، 2015) به‌لام گێرانه‌وه‌کانی رشته‌ فراوانتر و هه‌مه‌ چه‌شنتر و سه‌جادی پیری له‌وه‌ کردۆته‌وه به‌شیکی ئه‌ده‌بی زاوه‌کی تۆمار بکات، که‌ نه‌ته‌وه‌کانی تر به‌ ده‌یان سه‌ده‌ پێش ئێمه‌ تۆماریان کردووه. له‌سه‌ره‌تای به‌رگی په‌که‌می کتێبه‌که‌دا، له‌ باره‌ی خواست و مه‌یلی خۆی بۆ گێرانه‌وه‌ی ته‌زن‌نامیز و گرنگی ئه‌م لقه‌ی ئه‌ده‌ب دهبوێت، به‌هۆی روه‌ه‌ئالراوی گێرانه‌وه‌که‌نه‌وه، نوسه‌ر خۆی ده‌سه‌لمه‌ینه‌وه و ده‌زانیت روه‌به‌رووی رهنه‌ده‌ینه‌وه، بۆیه ئاماژه به‌ چه‌ند کتێبیکه‌ی عه‌ره‌بی ده‌دات، که‌ له‌ ئه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بیدا هه‌ن و ناشبه‌ جیگای رهنه‌:

بوخته: - ئه‌م باسه به‌ ناوئێشانی بونیادی گێرانه‌وه‌ی ته‌زن‌نامیزانه له‌ "رشته‌ی مرواری و ریساله‌ی دلگوشا دا"، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی به‌راوردکاریه له‌ نیوان هه‌ردوو کتێبی په‌خشانی "رشته‌ی مرواری عه‌لاه‌دین سه‌جادی" و حیکایه‌تی ئیو "ریساله‌ی دلگوشای عوبه‌ید زاکانی"، که‌ خۆی له‌ حیکایه‌ته‌ عه‌ره‌بی و فارسیه‌کاندا ده‌بینته‌وه. ته‌وه‌ری سه‌ره‌کی باسه‌که‌ قسه‌کردنه له‌سه‌ر بونیادی گێرانه‌وه‌ی ساتیروگالته‌جاڕانه له‌ ئیو ئه‌و حیکایه‌تانه‌دا، که‌ هه‌ندیکی به‌ مه‌به‌ستی رهنه‌گرتنه له‌ رهنه‌تار و کرداره ناپه‌سه‌نده‌کانی ناو کۆمه‌لگا، هه‌ندیکی تری حیکه‌مت و په‌ندادانه. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا بونیاده‌که‌ به‌هۆی زمانیکه‌ی روه‌وان و ساده‌وه له‌ هه‌ردوو ئه‌ده‌بی کوردی و فارسی دا پێکهاتووه، زۆرینه‌ی خه‌لک لێی تیکه‌بیشتون، به‌لام ئه‌م تیکه‌بیشنه‌ نه‌بوته هۆی قبولکردن و وه‌رگرتنی، چونکه به‌شیکی بونیادناکه‌ له‌سه‌ر بنه‌مای تابووشکێنی کۆمه‌لایه‌تی و ئاینی و سیاسیه، بۆیه هه‌ردوو نووسه‌ر روه‌به‌رووی تانه و سه‌ره‌نشتکردن بوونه‌ته‌وه، زۆرجاریش ئه‌ده‌بیاته‌که‌یان به‌ ئه‌ده‌بیاتی لاری و لادهر و بێروو له‌ قه‌لمه‌ دراوه و له‌ زۆریک له‌ چاپه‌کانی ئێراندا به‌ سانسۆره‌وه به‌ره‌مه‌کان چاپ ده‌کرێته‌وه.

گرنگی ئه‌م باسه، له‌وه‌دا خۆی ده‌بینته‌وه، تا ئێسته له‌ ناو ئه‌ده‌بی کوردیدا که‌مترین لیکۆلینه‌وه له‌ باره‌ی گێرانه‌وه‌کانی ناو کتێبی رشته‌ی مرواریه‌وه کراوه، هاوتا، هیچ باسیکیان به‌رچاونه‌که‌وتووه به‌راوردی ته‌زنی گێرانه‌وه‌ی ئیوان ئه‌و دوو ئه‌ده‌بی کوردیت، بۆیه پێمان وایه جینی خۆی ده‌گریت.

کلیله‌وه‌وه‌کان- گێرانه‌وه‌ی ته‌زن‌نامیز، په‌ند، رهنه‌ی کۆمه‌لایه‌تی، تابوو.

پێشینه‌ی توێژینه‌:

تا ئێسته له‌ باری ئه‌کادیمیدا هینده‌ی ئێمه به‌ ئاگاین، توێژینه‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆ له‌ باره‌ی گێرانه‌وه‌کانی رشته‌ی مرواری نه‌کراوه، به‌لام له‌ باری ئه‌ده‌بی پێکه‌نین و ته‌زدا، سنی به‌ره‌م هه‌ن، په‌که‌میان به‌ ناوی (بنای ساتیرا له‌ کورته‌چیرۆکی کوردیدا)، دووه‌میشیان به‌ ناوی (ته‌ز نه‌ده‌بیه‌کان له‌ رۆژنامه‌نووسی کوردیدا- باشوری کوردستان به‌ نموونه‌ی

دلگوشا، بۇ ئەوئى خوئىنەرى ئەم پەرەنە دلى كراوه و دەروونىكى ئاسوودى ھەبىت.(محبوب: ۱۳۷۳، ۸۰۷).

۳. سەرچاوى گىزانەوكان:

عەلادىن سەجىدى بۇ نووسىنى كىتەبەكى، ئامازە بەو دەدات كە ئەمانەى دەمادەم بىستوو و وىستووئەق وەك ئەدەبى ھەر نەتەوئەبەك، ئەدەبى كوردىش خاوەنى بەرھەمى نووسراوى خۆى بىت لەم جۆرەى گىزانەو، بۇئە ناوى كىتەبە عەرەبىيەكان دەبات. بەلام دەشەت پاش بلاوونەئەو بەرگى يەكەم رەخەنى لىگىرايىت كەھەموو ئەمانە رووداوى ناو كۆمەلگای كوردى نىن، يان پىشتەر بىستراون لە كىتەبى فارسى و عەرەبىيەو، بەلام سەجىدى دەئىت: لەبەر ئەوئى كورد بەرھەمى نووسىنى نەبوو، بۇئە ئەوئەشى لەو روویداو بە ناوى عەرەب يان فارسەو رۆيشتوو، بۇ ناپىت ئەوان لە ئىمە شتىان وەرگىتەت: ((ئەدەب شتىكى عالمىيە و تايەت نىيە بە قەومىكەو، دىسان ئەو شتە كە لە عەرەبىيەكە، يا فارسىيەكەدا نووسراو بۇچى دەئىت بە لای ئەوئەدا نەچن كە بلىن ئەمە ھى ئىمەيو ئەغلبەى ئەو زمانانە داپچىرەو بە خۆى؟ بۇچ ئەئىت ئەو بلىن كە ئەمە ھى ئەوانە و لىيانەو وەرگىراو؟! لەگەل ئەوئەشا كە ئىمە لە بەرەبىانى مېژومانەو ئەدەبمان ھەبوو، ئەوئەندە ھەبوو دەستى زۆر نووسىنى لى داگىر كوردوون و بەم زمانەى خۇمان نەنووسراو!!)) (سەجىدى، ۲، ۸) لە كاتىكدا لەبەرگەكانى تردا خەلك گىزانەوئەى بۇ دەئىرن و ئەوئەش تۆماريان دەكات. بەشىكى گىزانەوئەكان كەسانى ھەبووى ناو كوردستان بە تايەت رۆژەلەت و باشوور، بە زۆرىش لە شارى سلىئانى، بۇئە ئەمانە بەسەرھاقى تىو ژبانى خەلكى شار و گوندەكانى كوردستان، بەلام ھەندىكى تران لە كىتەبە تۆماركراوئەكانى پىشتووئە وەرگىراون. ديارە ئەمە بە ھەردوو جۆر دەبىزىت، يەكەمىان ئەو جۆرەيانە كە خىكەتەكان لە ناو خويندەواراندا باووون، ئەم بە زارەكى وەرگىرتوون و داپرشتووئەتەو، بەشىكى ترى، راستەوخۆ لە كىتەبە تۆماركراوئەكانەو وەرگىرتوون. ھەندىكىشى خۆى دىوئەق بە ناوى رووداوئەكانى رابردووئە لە بەرگى ھەت دا نووسىوونى. پاش سەجىدىش، محەمەد شلماشىش پاشتر لە كىتەبى (خەرمان لۇغە) دا بەشىكى گىزاوئەتەو، كە لە ناو رشتەى مروارى و ھەر يەك لە كىتەبە فارسى و عەرەبىيەكانى پىشتوودا ھەن.(شلماشى، ۲۰۰۰).

رېسالى دىلگوشا، لە راستكردنەوئەى "پەرويز ئەتابەكى" لە پەراويز دا (ئابەكى، ؟)، سەرچاوى ھەندىك لەو خىكەتەئەى ديارىكردو، كە پىش زاكانى چ بە شىوئە پەخشان يان مەسنەوى و تراون. بۇ نمونە لە كىتەبى سىياسەتنامەى "خواجە نىزامولولك"، "مەسنەوى مەسنەوى"ى "مەولانا جەلالەدىنى روومى"، "موسىبەتنامە"ى "عەتتارى نىشاپورى". بەلام زۆرىك لە تۆزەرە فارسەكان لىكۆلئەئەبىان لە بارەى نامەى دىلگوشاو كوردو و سەرچاوى خىكەتەكانىان ديارىكردو و پىيان واى، كە بەشى زۆرى وەرگىراوى پىش خۆئەق، چ بە شىوئە زارەكى يان بە شىوئە نووسراوى بەرھەمە عەرەبى و فارسىيەكان. لەم بارەيو مەحمود ئومىدسالار ژمارەبەك گىزانەوئەى ديارىكردو كە بەرەل زاكانى لە لای چەند كەسى تر ھاتوو، لەوانە: ئەبۇ ئىسحاقى قىروانى، ئىبن قوتەبىيە، ئىبن مەنزور، ئىبن عەبد رەبە، ئىبن جوزى، ئىبراھىم بىھەقى، مەولانا جەلالەدىنى روومى. بەشىك لە خىكەتەكانى ھىناوئەتەو كە بەرەل لای سىن يان چوار كەسى تر ھاتوو. بەلام ئومىدسالار وەك دزى ئەدەبى باسى ناكات و ئەمە بە مۆدىلى باوى ئەدەبى پىشنى دادەئىت: ((دەقتاوىزىنى عوبەيد لە ئەدەبى بەر لەخۆى ناكىت وەك دزى ئەدەبى دابىزىت، چونكە ئەمە مۆدىل بوو و زۆر باو بوو ھەم لە ئەدەبى عەرەب و ھەم لە ئەدەبى عەجەمى دا، تىزوانىنى

((كاكى كوردى خۆشەوئەست! تۆرە مەبە بۇ نووسىنەوئەى ئەم كىتەبە، مىللەت وەكو باخى پادشاھانە، گوئى چاكىشى تىدايە و ھى خراپىش، لەمە گەورەتر كىتەبى ئەدەبىياتى عالەمى عەرەبى (اغلى ابو فرجى ئەسفەھانى) و (عقد الفرىدى ابن عبد رەبە)، ئەم كىتەبە عالەمى ئىسلامى و غەبرى ئىسلامى دانىان پىا دەئىن كە شاكىتەبى ئەدەبى، ئەمە بىجگە لە (المستطرف فى كل فن مستطرف)ى -شەھاب الدىنى احمدى ابىشەى- ئەگەر بە پوختى چاوىك بەوانەدا بىخىشنى بۆت دەردەكەوئەت ئەوانەى من لەم كىتەبەدا نووسىوون شورەبىيەكەيان نەگەبىشتوئە شورەبى ھەندى: لەوانەى كە لەوانا نووسراون، ئەم قسانەى ئۆرە وەكو شوئىئانى تر ھەر يەكە دەورىك دەگىزانەو؛ ھەم ئەدەبە، كە ئەدەب پەردەى ژىرى تاك و كۆمەل دەگىزانەتەو، ھەم بۇئەكە بۇ دەماخ، كە بۇئە دەماخ لەزەقى (روحىيە.)) (سەجىدى: ب، ۵، ۱۸) ھەر خۆئىشى ئامازە دەدات بەوئەى ئەم گىزانەوانەى بىستوو و برىارى داو و بىنووسىتەو، بۇئە بە ھىچ جۆرىك خاوەندارى گىزانەوئەكان ناكات. سەجىدى كىتەبەكانى تەنەا بۇ گىزانەوئەى تەنەا ئامىز تەرخان نەكردو، جارجار، بابەقى دوور لە نوكتە و شوخىيەوئە دىتە بەرچا، كە زىاتەر پەراويزى كىتەبى دەستخەتت بىر دەخەنەو. خوئىنەر نازانىت بۇ ئەوانە ھاتوئەتە ناو كىتەبەكەو بۇ نمونە: لافاوى سلىئانى، تاقىكراوئەكانى كوردى، سالنامە و ناوى رۆژەى ھەفتە و مانكە كوردىيەكان و چەند شتىكى تر. عەلئەدىن سەجىدى، خىكەتەكانى لەژىر ئەم ناوئىشانانەدا پۆلئىنكردو: لە باخى گوئىك، شەكراوى دەماخ، قەسى بە توئىكل، گەنجى دەرەخشان، ھەندىك لە داستانى ژن، قەسى نەستەق، تاغكەى ئىلاخ، پەندى پىران، وەلامى بى وەلام، كلىشەى رژدى. ناوئىشانەكان نەبوونەتە جىاكەرەوئەى تەواوى خىكەتەكان، بەلكو جۆرە تىكەلىيەكى نىوئەديارە، بەلام ھەمووان نىشانەدرى وئەى ئەون بۇ ئەو قسانەى كە لە ھەشت بەرگەكەدا بەردەوام جەختى لە گىزىكى نووسىنەوئەيان كردو.

۲. رېسالى دىلگوشا:

خىكەتەق تەنەئامىز و نوكتە و گىزانەوئەى بە تەوسە، عوبەيد زاكانى (۱۳۰۰- ۱۳۷۱ زى) نووسەرى فارس، بە زمانەكانى عەرەبى و فارسى نووسىوونى و ژمارەيان دەگاتە ۳۵۵ گىزانەو، تىدا بە شىوئە تەز و گالئەپىنكردن لە بارەى ژيان و كۆمەل و كەسانى سىياسى و ئابىنى و ھەژار و سادەو دەدوئەت. گىزانەوئەكانى ناو ئەم كىتەبە ھىندە باون كەتوونەتە ناو چىنەخواروئەكانى كۆمەل و وەك رەخەنى خەندەئامىز بەردەوام دەوتەئەو. خىكەتەكان بە زمانىكى كۆرتەرى و ھەندىكى بە زمانى پەنامەكى و ھەندىكى بە راستەوخۆ دوان، كەموكورتى و نارىكەبەكانى كۆمەلگای كرددە بە ئامانج، گىزانەوئەكانى دىلگوشا، ((كۆمەلئەك خىكەتەق مېژووونى و دلئىشنى سەردەمىكىن كە عوبەيد تىدا ژياو، خوئىندەوئەيان جگەلەوئەى خوئىنەر بەئاگادەكات لە رەفتارى ئەو سەردەمە، شىوئەى بۇجووونى كەسانى رەندى سەركەش كە سەرھەلقەيان عوبەيد بوو سەبارەت بە كاروبارى ئەو رۆژگارە روون دەكەتەو)) (اشتىيانى: ۱۳۸۴، ۲۲)

ئەك ھەر لەم خىكەتەتەئەدا، بەلكو كۆى كارنامەى عوبەيد بە پەخشان و شىعەرەو بە نوئەرى ئەدەبى تەز دادەئىت لە ئەدەبى فارسىدا؛ ((گەورەترىن تەز نووسى ئەدەبىياتى فارسى لە قۇناغەكانى رابردوودا، عوبەيد زاكانىيە، كە لە پەخشان و شىعەرەكانىدا، ھىرشى كۆتە سەر نەرىت و خوو و كەموكورتى و خراپەكارى چىنە ديارىكراوئەكانى كۆمەلگە، بە شىوئەبەكى گالئەئامىز، بۇ نمونە لە ھۆزراوئەى مشك و پشپە و رەفتارى ماقولان)) (داد: ۱۳۸۵، ۲۲۶)، بەلام سەبارەت بەوئەى ئابى خىكەتەتەكان نووسىن يان گىزانەو؟ دەوتەت: ھەندىك خىكەت و قەسى نەستەقى لە زەبىنداىە و بە دوو بەش يەككىك عەرەبى و يەككىك فارسى نووسىوونى، ناوى ناوئە نامەى

■ **په کمه نوم و مرگرتن**

چېرؤکی ته به نواس له ناو حکایه ته عهريه بيه کاند، نه بو نيسحاق قيروانی له کتبی "قطب السرور فی اوصاف الخمر" دا "نزيکه ی سالی ۱۰۲۶" هیناويه تيبه وه، ئین مه زور {۱۳۱۱ مردوه} له کتبی "اخبار ابی نواس" دا هه مان حکایه تی باسکردوه، واته شهست سال بهر له زاگانی مردوه. (امیدسالار: ۱۳۶۶)

— نه بو نواس یان دی که جامیکی مه یی به دهسته وه به و له لای راستیبه وه هیشووه یه ک تری و له لای چه پی دهنکی میوژ دانراوه، هر پیکیک که دهخواته وه، دهنکیک تری و دهنکیک میوژیشی له گهل دهخوات، وتیان نه مه چیه؟ وتی: باوک و کور و رۆحلقودوس (ناماره بؤ سینه یی پیروز).

— فایه ق بیکهس، جاریک دهچن به سه ریدا سه یرده کن، عه ره ق دهخواته وه، به لام له باتی مه زه که ی، میوژ و ترنی داناوه. قومیک له عه ره قه که دهخواته وه و دهنکیک میوژ و دهنکه تریه ک دهخوات به سه ریدا. دهلن فایه قه کۆیر نه مه چیه؟ ته ئی نیشی تیوه نیبه، نه مه کور و باوک و رۆحلقودوسه! (سه جادی، ۴ب، ۹۹)

گیرانه وهی ژنه چاوجوانه شکانه که ی ناو دلگوشا، پیشتر لای ئین قوته بیه و مه نسور بن محسانی نالای، نووه یری، راغبی نه سفه هانی هاتوه. (امیدسالار: ۱۳۶۶، ۲۲۳) علائده ین سه جادیش به درتیزی و روونکردنه وه ی زیاتره وه له رشته دا هیناويه تيبه وه، هه ردوه گیرانه وه که دهخینه روو.

— ژنیک دوو چاوی زور جوانی هه بو، رۆژی شکاتی له میرده که ی کرد لای قازی و وتی: خه ریکی ئافره تی خراپه، قازی چاوه کانی ژنه که ی بی جوان بو، ته ماحی تیکرد و لایه نی ژنه که ی گرت. میرده که ی تیکه یی، چارشوی له سه ر ژنه که ی لادا، که قازی دهموچاوی بیی زور قینی لئ هه ستا، وتی: هه سته ژنه، چاوی مه زلومانت هه به و رووی زالیان. (زاگانی، ۲۸۰)

— قازیه ک له هه له بجه، رۆژیک ژنیک دهچته لای شکات له میرده که ی ئەکا ژنه دوو چاوی زور جوانی پیوه بوو. سه رپۆشه که ی هینابوو به سه ر روومه تیدا هه ر چاوه کانی به دهره وه بوون، میرده که ی له گهل بوو. قازی چاوی ژنه به ته وای کار ی تیکردبوو هه ر قسه یه ک نه و نه یوت نه م نه یوت راسته که ی ت. هه رچیه کیش میرده که ی نه یوت، نه یوت درؤ نه که ی. میرده هه سته نه کرد نه میش له کۆیدایه، هه ر دهستی برد سه رپۆشه که ی له سه ر ژنه که لادا و روومه تی دهرکه وت. قازی سه یری کرد روومه تیک یی زور ناشیرینی هه یه، دل ی پیکا هات و وتی: هه سته برؤ ژنه، چاوی مه زلومانت هه به و رووی زالیان! له لای میردی خۆت دانیشه. (سه جادی، ۴ب، ۲۸)

نموونه یه کی تر:

■ قه زو بیه یه ک کوره که ی که وته یره وه، وتی گیانی بابه نه چیت بؤ هه چ کۆیه ک، تا چم گور یسینک بئم و ده رتیبم. (۲۶۸)

■ مه لا علی حاجی ره سول هه بوو له سلانی؛ جاریک نه حمده ی کوری ده که ویتنه ناو یریکه وه، مه لا سه رشورنه کا به سه ر یره که یا نه ییبی، پیی ته ئی کورم مه چؤ به هه چ لایه کدا تا نه چم گور یسینک دیم و رات ده کیشمه وه دهره وه (۸ب، ل ۶۲).

ته وانی پینشو بؤ ده قتاو یزان و وه رگرتن و ناماره دان به سه رچاوه زور جیاواز بووه له وه ی ئیمه ئیستا برومان پیه تی، به دهر له مه وه ک پیشتر باسکرا حکایه ته کانی عوبه ید و نه وه ی له کتبی نوسه رانی پیشینه وه ماوه ته وه له بنه رته دا گیرانه وه ی حکایه تی (فۆلکلورین) (امیدسالار: ۱۳۶۶، ۲۴۰) هه ندیکی تر له توژی هه ران، پینان وایه حکایه ته عه ریبه کان وه رگرتی ده تی پینشو، ناماره یان به سه رچاوانه کردوه که عوبه ید لیبی وه رگرتون، چ ده قاده ق چ به گور انکار یه وه و پۆلنبان کردون بؤ چه ند ده سته یه ک، هه ندیک له حکایه ته کان لای چوار بؤ پینج نوسه ری پیشتر ده بیتریت، به تایه ت نوسه ره عه ره به کانی وه ک: راغبی نه سفه هانی، ئین حه مدون، سه عالی، و ته وات، نه ماسی، ئین جوزی، زه مخشهری، نه و بوچه یانی ته وحیدی، عاملی... هه ند. دوا جار که بیشتون به وه ی که حکایه ته عه ریبه کان نیو نامه ی دلگوشا یازده حکایه تی به وه رگرتی ته واته قی، یازده دانه ی به ناواخی هاوشیوه و جیاوازی له یه ک وشه دا، په نجاونو حکایه ت به ناواخی هاوشیوه و جیاوازی دهر پینه وه، له سه رچاوه ی پیش عوبه ید دا ده بیتریت. (سبز یان پور: ۱۳۹۲)

ته وه ی له حکایه تانه وه ده بیتریت، په یوه ندی به یر کردنه وه ی که سانی قسه ره وان و قسه زانه وه هه به، که تا چه ند باه تیکه بؤ بیکه نین و شادبوون، له پالیشیدا ره خه ی تونده. نه مانه له دیر زه مانه وه له ناو خه لکانی سه ر زه ویدا باوبوون، به تایه ت به هؤی تیکه لی نه ته وه کانی رۆژه لانه وه، بویه ده شیت گیرانه وه یه ک به هه مان چوارچونه وه له هه موو نه ته وه کاند هه بیت به گور پینی ناوی کار کته ره کان. هه ندیکیشیان به هه مان ناوی باوه وه دهر وات، بؤ نمونه هارونه ره شید، بالول، ته لکه ک، مه لای مه شه ره (که کورد ده لیت مه لای مه جوره)، نه مانه که سایه تی دیری رۆژه لانه و زور گیرانه وه ی جوان و په سه ند به سه ره اته که یان دراونه ته پال نه مان.

۴. **په یوه ندی رسته ی مرواری و نامه ی دلگوشا:**

رسته ی مرواری ژمه ری حکایه ته کانی له سه رو هه زار دانه ون، هه رچیه ک له نیو کور و کوبوو نه وه کاند یستر ایبت نه وه وه رگرتون، یا خود نه وانه ی له هاوه ل و که سانی نزیک خۆی و کاره که ره ی دیری ناوچه که وه روویدا یبت هیناونی. به لام له پال نه وانه دا له چوارچونه ی کاره که ماندا ئیمه نه وه دویه ک گیرانه وه مان ده ستینشان کردوه له کتبی دلگوشا که نزیک زوری له گهل گیرانه وه کانی ناو رسته ی مرواری دا هه به، له م باره یه وه سه جادی له بهرگی حه وت دا، ده لیت: ((نه و شتانه ی که من وتووم هی خۆم نین و من نه موتوون، به لکو کورد که خۆی وتوونی و هه ر کورد بؤی نار دووم، که چی وه ختی واش بووه بیستومه وتویانه: نه و فلانه شته که له رسته ی مرواری دا هه به، له فلانه کتبی فارسی یان عه ره یی دا هه به، من ئینکاری نه مه ناکه م، ره نگیی هه بیت، به لام وه ک وتم، نه ده بی گشتی هه موو نه ته وه یه ک دراوسی تیدا شه ریکن، پیش ده سته هی نه وان بووه، که زمانی بلاو کردنه وه یان هه بووه، له ئیمه یان وه رگرتوه و به ناوی خۆیا نه وه بلاویان کردنه وه من نه مه ئیسته قبول ناکه م، شتی خۆمه و به زمانی خۆم بلاوی ده که مه وه، له مه زیاتر باجدان خوا هه لئاگرت!)) (سه جادی، ۷ب، ۷) لیره وه دهر ده که ویت علائده ین سه جادی نامه ی دلگوشا و زوریک له سه رچاوه کانی تری نه ده بیاتی ته نزی دیوه و به مه به سته لیبی وه رگرتون، چونکه پیی وایه کوردیش پشکی هه یه تیدا، کاریکی دره نگه و نه و ده یکت. نه وه ندی ئیمه توانی مانه له م لیکو ئینه وه دا کار بکه ین، نه وه دویه ک حکایه تی لیکچووی نامه ی دلگوشا مان له کتبی رسته دا دیار یکردوه، به هه ردوه جۆری ده قاده ق و گور اوه وه. لیره دا ده یانخه یه روو:

38. کابرایهک هه‌بوو زۆر له ژن دهرتسا، به لایه‌وه... (ب، ۵، ۱۲۶)، (زاکانی، ۲۵۷).
39. کابرایهک هه‌بوو له سنه میرزا فهقیی ناو بوو، پیاویکی به دین و... (ب، ۴، ۷۳)، (زاکانی، ۲۷۶).
40. کابرایهک هه‌بوو له سه‌قز زۆر ناشرین بوو... (ب، ۴، ۹۹)، (زاکانی، ۲۶۰).
41. کابرایهک هه‌بوو له‌و خواره‌وه، کۆریکی هه‌بوو، یه‌کیک... (ب، ۸، ۶۶)، (زاکانی، ۲۵۱).
42. کابرایهکی "سونگری" ی مانگی موحه‌رهم بوو، شینوشه‌پۆر... (ب، ۸، ۱۷)، (زاکانی، ۲۷۳).
43. کابرایهکی "کردی"، به یانی له مال ده‌چوور، پاشینوه‌رۆ... (ب، ۸، ۵۷)، (زاکانی، ۲۶۴).
44. کابرایهکی سبایلعوزیری هه‌به‌ه، له‌و ولاتی چه‌قز وفایکنده... (ب، ۸، ۷۱)، (زاکانی، ۲۶۵).
45. کابرایهکی سیتوسینانی دیته سوله‌یمانی و میوانی کۆنه... (ب، ۵، ۱۰۰)، (زاکانی، ۲۹۰).
46. کابرایهکی قه‌لخانی بن توتی هینابوو به‌سه‌ریا له‌و ولاتی... (ب، ۸، ۶۴)، (زاکانی، ۲۷۰).
47. کابرایهکی کچه‌ل، گالته‌ی به‌ کابرایهکی به‌له‌ک ده‌کرد، وتی: ها... (ب، ۵، ۹۹)، (زاکانی، ۲۶۰).
48. کابرایهکی کورته‌بالا ده‌چیته لای غولامشاخان... (ب، ۵، ۹۸)، (زاکانی، ۲۵۱).
49. کابرایهکی کورد ده‌چیت بۆ حه‌ج، له‌ کاتی ته‌وفا جامانه‌کی... (ب، ۸، ۲۸)، (زاکانی، ۲۸۰).
50. کابرایهکی کورد سه‌دقران نه‌خاته باخه‌لی و نه‌چیته بازار... (ب، ۵، ۲۹)، (زاکانی، ۲۵۲).
51. کابرایهکی کۆبی عه‌زیزی ناو بوون جارێک ده‌چیته شاخه‌پیسکه... (ب، ۸، ۶۶)، (زاکانی، ۲۹۶).
52. کابرایهکی موکریانی نه‌چوو بۆ بیجار، له‌ نزیک شاره‌که‌وه... (ب، ۴، ۶۹)، (زاکانی، ۲۶۴).
53. کابرایهکی میروه‌بسی جارێک ده‌چیت بۆ حه‌ج، نه‌ختی په‌له‌ نه‌کا و... (ب، ۴، ۲۶)، (زاکانی، ۲۵۵).
54. کابرایهکی مه‌راغه‌ی شیعیه‌ ریی نه‌که‌وینه سابلأغ، له‌وی... (ب، ۷، ۴)، (زاکانی، ۲۶۵).
55. کابرایهکی یوسوجانی له‌و کاته‌دا که‌ عییل بارده‌کا بۆ کۆیستان... (ب، ۴، ۲۹)، (زاکانی، ۲۸۴).
56. کۆیخا هه‌ویزی شاخه‌پیسکه، دایکی نه‌مری، پوره‌ مره‌م... (ب، ۸، ۶۶)، (زاکانی، ۲۹۷).
57. که‌لای نه‌ئنی، له‌ شیخ موواد ده‌پرسی: سه‌ید قلیه‌ وه... (ب، ۸، ۶۴)، (زاکانی، ۲۷۳).
58. له‌ زه‌مانی کاک نه‌محمد دا جووله‌که‌یه‌ک له‌ سلیمان... (ب، ۴، ۹۸)، (زاکانی، ۲۵۱).
59. له‌ سنه کابرایه‌کی جووله‌که‌ موسولیان ببوو... (ب، ۴، ۷۲)، (زاکانی، ۲۷۷).
60. له‌ سنه له‌سه‌ر قه‌یرانی شیخان چه‌ند کۆریکی درێژ هه‌بوون... (ب، ۴، ۱۰۰)، (زاکانی، ۲۶۵).
61. له‌ شه‌یتانیان پرسی، تو کام ده‌سته‌ت خۆشه‌دوی... (ب، ۳، ۴)، (زاکانی، ۲۹۹).
62. له‌ کۆریکی به‌زمی تاجیرانه‌دا که‌ سه‌رخۆشانی باده‌ی شه‌راب... (ب، ۷، ۶۰)، (زاکانی، ۲۶۷).
63. له‌ که‌رکوک دوو منال به‌یه‌ک فیزیوون، هه‌ر له‌ زه‌مانی... (ب، ۴، ۷۱)، (زاکانی، ۲۶۸).
64. له‌ هه‌ولێر کابرایه‌ک له‌ مامۆستا مه‌لا سألحی گۆزه‌پانکه... (ب، ۴، ۱۰۰)، (زاکانی، ۲۷۰).
65. له‌و خۆشناوه‌تییه‌ کابرایه‌ک چاوی ژانی ده‌کرد، پورزایه‌کی... (ب، ۴، ۲۷)، (زاکانی، ۲۷۰).
66. له‌و به‌ره‌ کیه‌و هه‌موو ئیواره‌یه‌ک مامۆستا وه‌عزی دهدا... (ب، ۵، ۱۳۸)، (زاکانی، ۲۸۴).
67. مه‌لا توفیق هه‌بوو له‌ سلیمانی ده‌ستی حه‌کی هه‌بوو... (ب، ۴، ۱۰۰)، (زاکانی، ۲۶۷).
68. مه‌لا ره‌شیدی چیچۆرانی هه‌بوو له‌ سه‌ک زۆر دهرتسا... (ب، ۴، ۶۴)، (زاکانی، ۲۵۵).
69. مه‌لا سبایلی کانیسکان جارێک له‌ پیره‌مه‌گرون... (ب، ۸، ۲۶)، (هه‌روه‌ها) (ب، ۴، ۳۰)، (زاکانی، ۲۹۹).
70. مه‌لا سبایلی کانیسکان له‌و سه‌روه‌ نه‌یت به‌ میوانی مائیک... (ب، ۸، ۹۲)، (زاکانی، ۲۵۱).
71. مه‌لا سبایلی کانیسکان وه‌عزی نه‌دا نه‌وت: هه‌ر که‌س سواری... (ب، ۶، ۱۰۸)، (زاکانی، ۲۶۴).
72. مه‌لا سبایلی کانیسکان، جارێ له‌سه‌ربانی مرگه‌وتی گه‌وره... (ب، ۸، ۶۲)، (زاکانی، ۲۶۸).
73. مه‌لا سه‌عیدیک ئیبن عه‌باسی هه‌بوو، به‌ پروالته... (ب، ۶، ۳۰)، (زاکانی، ۲۹۶).
74. مه‌لا سه‌عیدیک ئیبن عه‌باسی هه‌بوو، نه‌یان وت... (ب، ۴، ۹۹)، (زاکانی، ۲۵۶).
75. مه‌لا عه‌لی حاجی ره‌سول هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی؛ جارێک... (ب، ۸، ۶۲)، (زاکانی، ۲۶۸).
76. مه‌لا مه‌حمودی حاجی عه‌لی هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی... (ب، ۴، ۲۶)، (زاکانی، ۲۶۰).
77. مه‌لایه‌ک له‌ کۆریکا وه‌عزی نه‌دا و باسی جیره‌ئیلی ده‌کرد... (ب، ۴، ۲۷)، (زاکانی، ۳۰۶).
78. مه‌لولو هه‌بوو خه‌لکی سنه‌ بوو، ژینکی هه‌بوو، کۆلابوو... (ب، ۵، ۹۸)، (زاکانی، ۲۵۱).
79. نوێژ به‌ جه‌ماعه‌ت نه‌کرا، کابرایه‌کی که‌ر له... (ب، ۴، ۶۴) هه‌روه‌ها (ب، ۴، ۲۶)، (زاکانی، ۲۵۵).

ناوه پاست تهنز له داستانی نازولان، له شیعره حوت برگیه کیه کانی ناسراو به فاییل (حیکایه تی تهنز نامیزی هونراوه)، که تنیدا زئان و بیاوانی ئایینی گالته یان پیده کرا، به کارده هات)) (صادق: ۱۳۸۸، ۲۲۶). له ئه ده بیاتی رۆژنه لاتندا، تهنز له میژه به شیوه ی په خشان و شیعر ده بیتریت، له بهرهمه کانی هه زارویه کشته وه و مه قامات و حیکایه ته په ندامیزه کان، چ به شیوه ی هونراوه یان په خشان بووین. بۆ نمونه زۆریک له بیاوانی سۆفیزم له بهرهمه کانی خۆیاندا له پال نامۆژگاری و حیکمه تدا، حیکایه ت و گیرانه وه کانیان به شیوه ی تهنز خستۆته روو، ئه گهرچی ئامانجی سه ره کی ئه وان تهنز نه بووه، به لام به هۆی تهنزه وه ئامانجه که ی خۆیان که حیکمه ت و وانهدان بووه، خستۆته روو. له ئه ده بی کوردیدا تهنز به شیوه ی په خشان له ئه ده بی فولکلوردا ده بیتریت و زۆر درهنگ تو مارکرا، به لام به شیوه ی هونراوه له به یی میلی و شیعی کلاسیکیش دا ده بیتریت، لهم باره یوه هه ندیک غه زل و قه سیده ی سالم و نالی نیشانده ری ئه مه ن.

تهنز دوو جۆری سه ره کی هه ن:

تهنزی هۆراسی: ده گهرپته وه بۆ هۆراسی شاعیر، تهنزیکه نه رم و بهرپزانه و تا راده یه کی زۆر چاویوشیکه ره. ئه و پیکه نینه ی به هۆی ئه م تهنزه وه ده گهرت زیاتر له رووی هاوخه مییه وه به تا سوکایه تی و گالته پیکردن.

تهنزی جۆشینیالی: ده گهرپته وه بۆ جۆشینیالی، تهنزیکه نازاردەر، تال و تورپه به و سوکایه تی و گالته پیکردن و قین و ره شبینیه وه باه ته که ی خۆی ده خاته بهر هئیرش. (فتیحی: 197، 1986)

هه ردوو جۆره که له باره ی وجودی مرۆفه وه، که ئایا له بنه رتدا مرۆف، تاکیکی به دکاره، یان سه روشت پاکه و به هه ندیک هۆکار گوراره. هۆراس به تهنزی نه رم و سازگاری خۆی، بروای وه هایه که مرۆف له بنه رتدا بونه وه ریکی پاک سه روشت و چاکه خوازه، به لام به

هۆکارگه لیک زۆر، باشیه خودا کردیه که ی خۆی له بیرچۆته وه. لێره دا تهنزی به بهرجه سته کردنی خراپه و گهنده لیه کان لهم بێئاگایه ده ری دینیت و به ره و ریگه ی راسته قینه و سه روشتییه که ی رینای ده کات. به لام ره خنه ی جۆشینیالی له سه ر بنه مای ئه و تیۆرییه یه که خراپه زاله به سه ر مرۆفدا و باشه له وجودیا که م و ده گمه نه. خستنه رووی حه قیقه ت به زمانی تهنز، ده بیته هۆی ئه وه ی که مرۆف واز له خواستی خۆی بێنیت بۆ چوونه ئیو ناشرینی و خراپه کاری. (داد: ۱۳۸۵، ۲۴۲).

۲. بونیادی گیرانه وه ی تهنز نامیز:

بونیادی گیرانه وه به هۆی یه کگرتی ره گه زه سه ره کیه کانی گیرانه وه ده یته به ره هم، له پاش خستنه رووی که سیتی و رووداو، کات، شوین، تیمه، دیالۆک ... به لام له گیرانه وه ی تهنز نامیزدا وێرای یه کگرتی ئه وانه، بێوسته ره گه زی تهنز به سه ر ره گه زه کانی تردا زال بێت. به تایه ت ئه گهر گیرانه وه که، له جۆری ئه ده بی پیکه نین بێت. بونیادگه ره کان له پال به شه کانی تری گیرانه وه دا، تهنز وه ک باه ته یکی گرنگی گیرانه وه باس ده کهن، ئه ندرئ یولس له کتیه که یدا به ناوی "فۆرمه ساده کان: ۱۹۳۰" که له باره ی فۆرمه ئه ده بی و زمانیه کانه وه یه و بیتی وایه بونیادیکی هاوشیوه یان هه یه، تۆ فۆرم دیاریده کات و ناویان ده نیت یاسای زمانی فۆرمه ساده کان. بیتی وایه کارکردنی ئه م فۆرمانه له ئه ده بیاتدا به رامبه ره به کارکردنی بهر و کرداره کانی ناو زمان، هێچ کومه لگایه ک نیه، ئه م فۆرمانه ی نه بیت، فۆرمه کانی بریتین له: ئه فسانه پیرۆزه کان، ئه فسانه ی پالنه وان، ئه ستۆره، مه ته ل، په ند، نمونه و گریمانه، یادوه ری، حیکایه ت،

80. هینمی شاعیر بۆی گیرانه وه وتی: کۆریک هه بوو له وه سه ره وه ... (ب ۶۲، ۸)، (زاکانی، ۲۷۴)
81. هه ره له خله ی پیره یسه ده پرسن، مامه خله ئه بی یه کنی... (ب ۴، ۹۸)، (زاکانی، ۲۵۸).
82. هه ره ئه م ئه حه ی کړنوه، ژنه پېشوه که ی ئه مرئ و ... (ب ۴، ۹۸)، (زاکانی، ۲۵۶).
83. وه ستا گروونی بهرگروو هه بوو له سوله یانی که واو سه لته ی... (ب ۴، ۸۱)، (زاکانی، ۲۹۰).
84. ئه حمه ده زیناغا بۆی گیرانه وه، رۆژیک ئه وا له جاده ی... (ب ۷، ۵۸)، (زاکانی، ۲۷۲).
85. ئه حه که هه بوو، خه لکی کاژاو بوو له سه فه ره لک... (ب ۴، ۶۵) و (ب ۸، ۳۵) (زاکانی، ۲۵۱).
86. ئه حه ی کړنوو جاریک ده چیه کویه، سه ر ئه کا پیاویک دوو... (ب ۴، ۹۸)، (زاکانی، ۲۵۵)
87. ئه حه ی کړنوو وتی: خه ویک دی نیوه پاست بوو... (ب ۴، ۴۲)، (زاکانی، ۲۸۸).
88. ئه حه ی ناسر وتی: جاریک هه تیویک تاودا به دوو تارانی... (ب ۷، ۸۰)، (زاکانی، ۲۵۴).
89. ئه حه ی ناسراو وه ک گۆینده بوو، ره ندیش بوو، هه ر شتیکی... (ب ۸، ۶۹)، (زاکانی، ۲۵۴).
90. یه کیکه له شاعیره چاکه کان رۆژیک چووه مزگه وتیه که وه... (ب ۱۰۳، ۵)، (زاکانی، ۲۸۳).
91. ئه و ره حانی خه مه له سوله یانی، جاریک بۆ نویژی... (ب ۸، ۷۳)، (زاکانی، ۲۶۷).

به شی دووه م:

له باره ی تهنزه وه

تهنز: زاراوه ی تهنز له زمانی ئینگلیزیدا ساتیر (satire) ی پیده وتیرت که ئه ویش له وشه ی (satira, satire) زمانی لاتینه وه خوازاروه، که فاینیکی پر له میوه ی جۆراوجۆر بووه پێشکه یه کیکه له خودا کانی جوتیاری و کشتوکال ده کرا. (سپاداد، ل ۳۳۹) له ئه ده بی عه رمی و فارسی دا زاراوه ی تهنز باوه ((تهنز له بنه رتدا وشه یه کی عه رمییه و به مانای گالته پیکردن، تانه لیدان، عه یه لینگرتین، به ره مز قسه کردن و به سوکایه تی قسه کردن له باره ی یه کیکه وه دیت)) (اصلائی: ۱۳۸۵، ۱۴۰) له زمانی کوردیدا زاراوه کانی وه ک: گالته جاری، ساتیر، ته وس، پلار، تواج، تهنز بۆ ئه محجۆره ی ئه ده ب به کار دیت، به لام جۆره تیکه لیه کی پنه و دیاره له پال زاراوه کانی تری ناو ئه ده بیاتی پیکه نین دا، که کۆمیدیا، هۆمۆر، ئایرۆنی. بۆیه لێره دا وشه ی تهنز به کار ده بین. تهنز له زماندا به مانای ((گالته پیکردن و تانه دان دیت، وه ک زاراوه ش ئه و به ره مه ئه ده بییه یه، که لایه نه خراپه کانی ره فتاری مرۆف، لاوازیه ئه خلاقیه کان، فه سادی کومه لایه تی یان هه له کانی مرۆف به ئاوازیکی گالته پیکردن و زۆرجار ناراسته خۆ، ده ره بریت)) (صادق: ۱۳۸۸، ۲۲۶) تهنز ده شیت به شیوه ی شیعر یان به شیوه ی په خشانیش بوتیرت ((له ئه ده بیاتی رۆژئاوادا به درێژایی سه ده کانی

سولتان مەحمود لە مەجلیسی وەعزدا ئامادە بوو، تەلەحک چوو لە پشنتییەووە دانیش، لەو کاتەدا وەعزی دەبیوت ھەر کەسیک کۆریکی گاینت لە قیامەتدا، کۆرەکە دەخەنە سەرشانی تا بەسەر پردی سیراتدا ببەرێنیتەووە. سولتان مەحمود دەگرایا، تەلەحک پێی وت ئەو سولتان مەگری و دلخۆش بە، تۆش ئەو رۆژە ییادە ناییت. (زاکانی، ل ۲۶۴).

■ مەلا سەبیلی کانیسکان وەعزی دەدا دەبیوت: ھەر کەسیک سواری ھەتیویک بووین دەبیت لە رۆژی قیامەتدا کابرا ئەو ھەتیوہ بختە سەرشانی و لەو دەشتی مەحشەرە ییگێری. عەبەیی خەیات ھەبوو لە کۆرەکەدا ھاواری کرد وتی: ئای مائی ویرام، من ئەبیت ئەو رۆژە ھەتیو ھەلبگرم، ئەم ھەمووم لە کوئی پێ ھەلدەگێریت؟ مەلا سەبیل ھەر لە ناوەندی وەعزە کەدا ھەلی دایە وتی: خەمت نەبیت ھی واش ھەبە تۆ ھەلبگێر و ئەو ئەرکەت لە کۆل بخت. (ب ۶، ل ۱۰۸) لە دلگوشادا ھەر بە ناوھینانی ھاروونە رەشید، چاوەروانی وەلامیکی تەلخەکش دەکریت، بەلام لە گێرانەووەکە پشنتەدا لەبەر ئەوەی دوو کەسایەتیە کە دیارن، بۆیە ئەو ئامادەییە نایەتەدی و بیسەر تا کۆتایی دەوہستیت، ئەوسا لە کۆی تەزەکە تیندەگات.

خەسرەو ئونەوشیروان، غولامشاخان: نەوشیروان ناسراوە بە خاوەن پینگەو دەسەلات و جینگەیی شانازی نەتەووی فارسە، لەبەرئەبەر ئەمدا عەلادین سەجادی ناوی غولامشاخان دینیت، کە نازناوہ بۆ ئەمانولاخانی والی سنە، کۆری خەسرەو خانی ناکام، خاوەن پینگەیی میرنشینێ ئەردەلان بوو، ھەردوو کەسایەتیە کە بۆ نەتەووی خۆیان گرنگ، بەلام ھیچیان کارەکنەری ناو گێرانەووی تەزە نامیز نین، بەلکو بەھۆی کەسیتیەکی تر مەوہ گێرانەووەکە دەبیت بە تەزە:

نەوشیروان رۆژیک دانیشتوو، پیاویکی بالاکورت ھات و داوای دادوہری کرد، خەسرەو وتی: کەس ناتوانیت زۆلم و ستەم لە بالاکورتەکان بکات، وتی: قوربان، ئەوەی زۆلمی لیکردووم، لە من کورتترە. خەسرەو پینگەنی و دادی وەرگرت. (زاکانی، ۲۵۱)

کابرایەکی کورتەبالا دەچیتە لای غولامشاخان والی شکات دەکات دەبیت: پاشا کابرایەکی کورتەبالا ستەمی زۆری لیکردووم حەق بستینە، ئەویش دەبیت: کۆرەبالا ستەمی لیناکریت، کابراش دەبیت پاشا، ئەوەی زۆری لیکردووم لە من کورتترە! والی دەست دەکات بە پینگەن و دادی ئەپرسن! (ب ۵، ل ۹۸) بونیادی تەزە پشنتە، بەھۆی وتی وشە کابرایەکی کورتەبالا ستەمی لیکردووم، لاواز بوو، چونکە لە بەشی دووہمدا خۆنەر چاوەروانە، شتیکی بوتریت، بەھۆی ئەو وتەیی سەرەتاوہ، بەھای چاوەروانیە کە شکاوہ.

شیخ بەدرەدین ساحیب، ئەحەیی کړنو: دوو ناوی تری ناو گێرانەووەکان، کە لە ھەردوو بەرھەمە کەدا، کەسیتی ناو تەزەنەکن:

شیخ بەدرەدین ساحیب، پیاویکی دی لەگەڵ دوو کۆری جوان دا، وتی: ناوت چییە؟ وتی: عبدالواحد (عەبدی یەکتا)، وتی لەوانە بگەری چونکە من عبدالئینیم {عەبدی ھەر دووکیان}. (زاکانی، ۲۵۵)

ئەحەیی کړنو جاریک دەچیتە کوپە، سەیر دەکات پیاویک دوو مندالی جوانی لەگەڵدایە، بە پیاوہ کە ئەلئی ئەری برا توخوا ناوت چییە؟ ئەلئی عەبدالواحد، ئەلئی دەلاچۆ تۆ بە جیان بێلە من عەبدی ھەردووکیان! (ب ۴، ل ۹۶)

نوکتەو قسەیی خۆش. (اسکولز: ۱۳۸۳) ئەوەی یۆلس بروای پینەتی، رۆحی گێرانەوویە لە ھەر یەک لەم فۆرمانەدا، بە نیشاندا ئایەتەندی ھەر یەکیان، ئایەتەندی قسەیی خۆش و گێرانەووی تەزە نامیز ئەوویە کە ((لە بارەیی کەموکۆرییەکانی زمان، لوجیک و ئەخلاقیەوویە، چێژ لە خوازە وەردەگرت)) (اسکولز: ۱۳۸۳، ۷۶) گێرانەووی تەزە نامیز، کە لە ئەدەبی کوردیدا بە قسەیی خۆشیش دەناسریت: ((چیرۆکیکی کورتە، بەلام بە جۆریکی گالئە نامیز دارپژراوہ و گیانی پینگەنی کراوہ بەبەردا)) (رەسول، ۱۹۷۰)

بە رۆحیەتی تەزەیی لە ئیو رەگەزە پینگەنەرەکانی گێرانەووەکەو، بونیاد دەنریت، بە شتوویەک ھەر یەک لە رەگەزەکان بە بەرگی گالئە نامیزییەووە کاردەکن بۆ پینگەنیانی گێرانەوویەک ئامانجدار، کە لە زۆرباردا بە مەبەستی رەخەنی کۆمەلایەتیە. لێرەدا ھەولەدەین رەگەزەکان دەستینشان بکەین، کە لە گێرانەووەکانی دلگوشا و رشتەدا، بونیادی تەزە بەھۆی رووداو و کەسیتیەووە لێرەدا بە نموونەیی حیکایەتەکانەوہ نیشانان دەدەین:

۱. کەسیتی:

لە حیکایەتەکاندا چەند جۆریکی کەسیتی دەبە جینگەیی گالئە جاری و لە راستیدا بەشیکی بونیادی ئەم جۆرە گێرانەوویە لەسەرشانی ئەم کەسیتیانەییە. ئەمانەش کۆمەلایک ئارکتابیی ئیو حیکایەتی رۆژەھالەن، زۆر رووداو دەدرینە پال ئەمان، چ لە حیکایەتی پەندنامیزدا، چ لە گێرانەووی تەزە نامیز بۆ نموونە: ھاروونە رەشید، تەموری لەنگ، سولتان مەحمود، بالۆل، جوحا، مەلای مەشھورە، خدری زیندە، مەلا ئەبویەکر، تەلەحک.. وەکو کەسیتی باویش بە زۆری ژنان و پیاوانی ئایینی و کەسانی ھەژار و گوندەکی و کەسانی گەمژەن. لێرەدا چەند کەسیتیە کە دەخەینە روو:

کەسیتی ناسراو: بەشیکی گێرانەووەکان بە ناوی کەسیتی دیارەوون، بە تاییەت ئەوانەیی ناو دلگوشا پینشموونەیی رۆژەھالەتین و دەیانناسین، بەلام کاتیکی عەلەتەدین سەجادی گێرانەووەکان بە ناوی ئەوانەووە ناو دەبات، دەیکات بە کەسیتی کورد، ئەو کەسانەیی بە گشتی لە ناو ئەدەبی کوردیدا ناسراون، یان کەسایەتی خۆشەمشەرەیی سلێمانی بوون، نموونەکان دەخەینە روو:

ئەبونەواس، فایەق پیکەس: کەسایەتی ئەبونەواس لە میژوودا، خۆشەمشەرە و شەھوہ تەزە و گوئیە دنیانەدەر بوو، بۆیە کاتیکی گێرانەوویە کە بە ناوی ئەو دەست پیندەکات، ئیئە ئامادەیی بیستی بەتییکی گالئە نامیزین بەھۆی ئەو وینایەیی لە بارەیی کەسیتیە کەوہ ھەمانە، چاوەرین بەھۆی بیستی گێرانەوویە کە تەزەووە وینە کەیی ئەبونەواس تۆختر بکەینەووە. لە گێرانەووی (رۆژیک ئەبونەواسیان دی جامی شەراب بە دەستیەووە..). کرداریک دەنووت، کە تەواو لەگەڵ ناوہ کەیدا یە کەدەگرتیەووە. ھەمان گێرانەووە لە رشتەدا بە ناوی فایەق پیکەسەووە دەگێریتەووە. خۆنەری کورد، پینشینەیی زانیاری لە بارەیی پیکەسەووە، لە بارەیی مەخۆرییەووە ھەییە، بەلام بەراورد ناکریت بە پینشینەیی ئەبونەواس، چونکە بەتەتە کە تەنھا پەییوہندی بە مەییەووە نییە، بەلکو ئەبونەواس لە بابەتی سیکسی و ھاوڕەگەز بازیدا ناوی رۆیشتووہ.

ھاروونە رەشید و تەلەحک، مەلا سەبیلی کانیسکان و عەبەیی خەیات:

کەسایەتی ھاروونە رەشید لە ئیو چیرۆکەکانی رۆژەھالەتدا بە گەلنیک شتوہ ویناکراوہ، دەسترویشتوو، زالم، میناز، بەشیکی چیرۆکەکانیشی بەھۆی تەلەحک یان بالۆلەوویە، کە پینگەو دەبە دوو جەمسەری گێرانەووە، ھەمیشە تەزە کەش لەسەری ھاروونە رەشید بەھۆی تەلەحکەووە دەشکنی.

دهناسریت، ئەوەش بەشیکی زانیاری تەزنامیزە، بۆ نمونە لە گەلتە و قەسە خۆشی باوی ناو نێراندا زۆریک لە رووداوەکان بە ناوی تورک و تەموریزی و رەشتییەو، لێرە بە ناوی گەرمیانی و هەولێریەو. لە دڵگوشادا رووداوەکان بە ناوی: (قەزۆنییەک، ئەردەبیلییەک، تورکیک، عێراقییەک، شیرازییەک..). دەگێرێتەو زۆرییە گێرانەوکانیش بە ناوی قەزۆنییەو. لە گێرانەوکانی رێشتەدا، بۆلێنەندی نییە و زۆریک لە گێرانەوکان کە ناداریش بوون، ئەو داوینیەتە پال کۆبی، خۆشناوەتی، سەقزی، سابلاخی، کەمالەبی و جافەکان. لەگەڵشدا شیوەزاری ناخاوتنەکی دیاریکردوو، لەم روووە وەک فەرھەنگییکی پر گێرانەوھی شیوەزارە جیاکان دەردەکەوێت، کە ئەمە لە نامە دڵگوشادا نایزێت.

٢. رووداو:

لە پال کەسیتی دا، ئەوەی بونیادی گێرانەو کە پتەودەکات، رووداوە. رووداوەکانی نیو گێرانەوھی تەزنامیز، بەھۆی نااساییبوون و ناباوی و دووربوون لە رەفتاری لوجیکی و باوی کۆمەلگاو، دەبنە ھۆی پیکەنین، بەرکەوتی کەسیتی لەگەڵ ئەو رووداوەی کە روودادەت، بەھۆی دژبوونی بە یاسا کۆمەلایەتی و ئایینی و مەزھابییەکان، تەزە کە بونیاد دەنێت. رووداوەکان، بەھۆی تاپوویانەو دەبنە تەنز و بیسەر دەخەنە پیکەنین. فرۆید پێی وایە قەسە خۆش و نوکتە و گێرانەوھی تەزنامیز، دەتوانێت گری کێراوەکان دووبارە بەئاگایینیئەتەو، پێی وایە خود(ئیکۆ) ئەوەی بەشیوەی تاپووە لە مێشکدا سەرکۆتکراوە، بەھۆی شیوەی گەلتە جارێیەو شیوەی نوکتە و قەسە خۆش دووبارە ئازاد دەکات و ھەلچووونی دەروونی کەسە کە بەشیوەی پیکە کاتی دادەمرکینیئەتەو، ئەمەش لە دوو رێگاو دەتێت دی، کۆکردنەو دوو پەیمانی دژیک لە بەک پەيام دا، دووھەمیان لادان لە یاسای زمانی. (اصلائی: ۱۳۸۵، ۲۰۸). لێرەو ئەگەر برواينە گێرانەوکان، بەھۆی باسەکانی تاپووی سیکسی و ئایینی و کۆمەلایەتیەو رووداوەکان درووست بوون ئاماژەیان پێدەدین. ئاماژیش لە نیشاندانی تاپوو، تەنھا دەرختی مەیلی کپراو و خستە پیکەنین نییە، بەلکو لە پالیدا بەشیوەی تەنز تاپووە کە دەخترێت، وەک رەخنەیک نیشاندەر نەک، داشۆزین چونکە: ((تەنز ناشرینیئەتەو کەس یان کۆمەلگا نیشاندەت، بەلام ھاوشیوەی داشۆزین دەرپێنی راستەوخۆی نییە، بە زۆری ناراستەوخۆ و توێکلدار و گەلتە پیکردن و خواستە کەموکۆری کەس یان کاریک نیشاندەت)) (محمد: ۱۱۷۰، ۱۳۹۶)

تاپووی ئایینی:

بەشیکی تەنز، بەھۆی تاپووەو درووست دەیت، بە تاپەت تاپووی ئایینی، رۆلی بنەپەتی ھەبە لە بونیادنانیدا، چونکە کەسی تەزنامیز دەچیتە ناو چوارچێوەی پیرۆزییەو و تیکێ دەشکینێت، خودی ئەم شکانە، ئەوانی تر سەرمام دەکات کە بویری ئەوھەم نییە بەھۆی بروا یان ترسی سزا و تۆلەي خودایەو تاپووشکین بن -شیعیەیک چوو بۆ مەزگوت، ناوی سەحابەکانی دی بە دیوارە کەو ھەلوسرا بوو، ویستی تەف لە ناوی ئەبویکر و عومەر بکات، بەر ناوی عەلی کەوت، زۆر تۆرە بوو، وتی: تۆ لە پال ئەواندا دادەنیشیت، سزا کەت ئەو دەیت. (زاکانی، ۲۶۵) ھەمان رووداو، لە رێشتەدا بە گێرانەوھیکێ درێژتر ھەبە، بە دیاریکردنی ناسنامە و شوین: (کابرایەکی مەراغەبی شیعی، رێی دەکوێتە سابلاخ، دەچیتە مەزگوتی سوور..)(ب) ۴، ۷۰)

-بەکیک دای بەلای گۆریکدا، زۆر درێژ بوو، پرسی: ئەمە گۆری کینیە؟ وتیان: ئەو ئەو ئالەھلگەری پیغەمبەر بوو. وتی: بۆ بە ئالاکەو ناستووایە؟ (زاکانی، ل ۲۶۵). ئەم

ھەندیک ناوی باوی وەک: (مەولانا قوتبەدین، مەولانا عیزەدین، مەولانا شەرەفەدین، ئەبویەری رەبانی، شیخ بەدرەدین ساحیب) کە ھەر یەکەیان پینشناوی شیخ و مەولانایان پێوھە، پشکی زۆری گێرانەوکانیان لە نامە دڵگوشادا دەکوێتە سەر شان، بەلام لە رێشتەدا ئەمانە دەگۆرین بە ناوەکانی (مەلا سالیح گۆزەپانە، ئەحەمی کپرو، شیخ رەزای ئالەبانی، فایەق بیگەس) کە دیسانەو کەسیتی ئەمانە لە زەینی خۆنێردا ویناکراو و ناسراو بە خەسلەتە تەنزی و پیکەنپینەرەکان. یاخود بەھۆی کەسیتی نەناسراو، رووداوە کە دەگێرێت، کە دیسانەو ئەگەر چی کەسیتی کە وەک تاک دیار نییە، بەلام ھەر پاشناوە کە دەبیتە ھۆی ویناکراوی کەسیتی کە، بۆ نمونە: مەلا، شیخ، واعیز، فەقی... ھەر یەکە لە مانە کارەکەری دینی و پیرۆزن، کەسیتی پینشینی کراون بۆ ئیمە، بەلام بەھۆی رووداوە کەو دژایەتی دروست دەیت و ئەوەش وا دەکات تەزە کە دروست یت. لەم بارەوھەو ئەلانەدین سەجادی لە بەرگی یەکەمی رێشتەدا دەنێت: ((دەیت ئیمە ئەو بزانین کە لەناو کوردا مەلا دەستەیکێ دیار و ئاشکرا بوون، بەرەي خۆنێدەوارو زانیار ھەر ئەوان بوون. لە ھەموو وەختیکو لە ھەموو شوێنیک بە پەنجە پەنجەیان بۆ راکیشاون. ئەم دەستەیکە لەناو مەردوما تا ئەو پەری، بە چاوی گەورەیی و ریز لیکراویەو تەماشاکراون، لە ئیشی چوک و زلدا پەرس بەوان کراوە ئەوان بپرویانەتەو. تەنانت ناوی مەلا بەجۆریک بەرز بۆتەو ناوی ھێچ جینیک تر نەبوو بەرانبەری بە ناوی ئەوان بکا...وھو کۆ چۆن لە مائیکا خیزان و مال و منالی ئەو مائە ھەر کایکیان ھەستن و ھەر قەسەیک بەکن -بۆ ئەو کە ئەو ئیشە کیشەي تیدا نەبێ- ھەر ئەلێن باوک وای وت یا باوک وتی- دیارە ئەم رێستەبە نیشانە و بەلگەیک بۆ گەورەیی باوکە کە لەبەر چاوی خیزانە کە- وتی ناوی مەلایش لە بەرچاوی تیکراي مەردومە کەو ئەم سەمەرەیک بوو، بۆیک لە زۆر شوێنی سەرگۆزەشت و قەسە کوردیدا وشەي "مەلا" پالەوانی سەرگۆزەشتە کەبە.)) (ب ۱، ل ۷)

ئەلانەدین سەجادی، بەشیکی ئەوەی بیستوویتی یان بۆیان ناردوو یانیش وەرگرتوو، بە ناوی کەسیتی دیارەکانی کوردیەو کوردوو، چونکە زیاتر بونیادی گێرانەو کە پتەو کەن، بەتایەت بۆ کەسانی کورد زمان کە ئاگاداری کلتورە کەي خۆیان. لە گێرانەوھی مەسیحی و جولە کە کەدا، ئەمە بەرچاوە کەوێت. گێرانەو کە بە دوو کەسیتی بەرپۆ دەچیت کە سەر بە ئایینی ئیمە ناو گێرانە کە نین، ئەوەش خودی خۆی ئامادە سازیبە بۆ بابەتی تەنز، وەک چۆن بۆ زەردەشتی و ئیزیدیش ھەبە. -جولە کە یەک لە مەسیحیە کە پرسی: کئی لە موسا و عیسا گەورە تر؟ وتی: عیسا مەردوو کانی زیندوو دەکردو و موسا پیاویکی بەدایە لیبی دەدا و دەمرد، عیسا لە پێشکەدا قەسە دەکرد و موسا لە چل سالیندا دەبوت: خودایا گری زمام بەکەو تا خەلکان لە قەسە کاتم بەکن. (زاکانی، ۲۵۱).

گێرانەو کە لە رێشتەدا وێرایی درێژیە کەي، بونیادی تەواوی لە شوین و کات و کەسیتی و رووداو پێبەخشیبەو، تاو کۆ تەنھا مەبەست لە پیکەنین و نەیت، بەلکو لە پالیدا رەسەنی گێرانەو کەي نیشاندات. کەسیتی جولە کە کە بە ناوی خواجە موشی و ھی گاورە کە بە ناوی ئالتون ئەفەندیەو، کە دەبیتە لیکیرانیان و دەچن لای کاک ئەحمەد و گھوتوگەش لای ئەو روودەت، چونکە کاک ئەحمەدی شیخ جولە کە و گاورەکانی خۆشویستوو و ریزی لیکرتوو. رووداوە کە لە سلێانی و لە سەردەمی ژبانی کاک ئەحمەد دا روودەت. (ب ۴، ل ۹۸)

کەسیتی نەناسراو: لە بونیادی گێرانەو کەندا، زۆرجار کەسیتیەکان نادیارن، ئەوەش ئەو کاتەبە کە جەخت لەسەر رووداوە کەبە، بۆیک ناو کە گرنگ نییە، بەلام ھەندیک جار ئەگەر چی لەبەرتری بۆ رووداوە کەبە، بەلام کەسیتیە کە بە ناوی شارە کەو

وتی: جا پیاوه که نه یه رۆ فهرزوفه رزی بۆ چیه؟. نهوه خشله کانی من هه یه بابی دوسه د قرائش نه بێت چۆ بیده به خاوه نه که می و وهروه، تازه عه بیه چۆن بیتی نه ده بینه وه؟! پیاوه، پیره خشلی وهرگرت و له پاش سێ چوار رۆژ، ئاوساویه کی نیشته وه ده عبا وه کو خۆی لینهاته وه. رۆژیک به هه له داوان هاته وه کو کردی به ژوورا وتی: ئافره ت! ههر خوا ره می بیتی کردم. وتی: چی بووه؟ وتی: نهو ک... ره که هینا بوومه وه دزیتی دهر جوو. گرتیان و بره میان بۆ لای قازی. به هه زار ده ست ماچکردن و نه ملا و نه ولا سه د قرا م داو ک... ره که م بیتی دانه وه، نه وانیش ک... ره کونه که می خۆمیان بیتی دامه وه! ههر باش بوو زرگارم بوو له ده ستیان. ژنه وتی: من خۆم ههر رۆژی هه وه ل نه مزانی نه وه دزیتیه نه کینا چۆن به و جۆره به هه زران نه یاندا! (ب، ۶، ۱۳) ههروه ا (ب، ۴، ۱۲). (زا کانی، ۲۸۷).

تابووی کاره کی:

تابووی کاره کی به هۆی کرده ی سیکسه وه ده بێت، له باری ئاسایی لای دا بێت، زۆر جار باسی سیکس له گه ل مندال، سیکس له گه ل نا ژه ل به تابه ت که ر، سیکس له گه ل پیر، یان نیرا بزیه، نه مانه ش هه موویان به لادانی سیکسی داده رزین و خودی لادانه که، ته زه که دروست ده کات، جگه له وه ی ئامانجی نوسه ر له ره خنه گرتن له و باره نه شیاوه ده بیکیت. چهند نمونه یه که ده خه بینه روو:

- ده گێر نه وه پیاویک رۆژی هه بیتی ما که ریکی ده... و که ره که بابی لێ ده بو وه وه پیره که شوکرانه ی دهر د، وتیان چۆن بۆ شوکر ده که یه ت. وتی: ئایا به و نه دمه وه که له نه وه دسا لیدا ما که ر بخته بالیو نه وه وه، جیگه ی شوکرانه بزی ر نیه؟ (زا کانی، ۲۵۶).

گێرانه وه ی رشته به ناوی عه زیز به گه وه یه له کانی ماسی: (ب، ۸، ۹۲)

- پیاویک دوو دره می دا به کو ریکی نه وچه وان، وسته ی نه وه ی له گه ل بکات، وتی: تبتی مه خه و بیخه تبو رانه وه، وتی: نه گه ر ناو رانه بس بووایه، دوو دره مه م بۆ ددا به تو، په نجا سا له کن... م له تبو رانه دایه (زا کانی، ۲۵۴). گێرانه وه ی رشته: (ب، ۸، ۷۰).

- یه کیک پیرێنکی له زستاندا ده ک... له نا کو دهری هینا. ژنه که وتی چی ده که یه ت؟ وتی: ده مه ویت بزانه ناو کو... تو سارد تره یان دهر وه. (زا کانی، ۲۷۵)، گێرانه وه ی رشته: (ب، ۵، ۱۳۷)

تیکه ل بوونی تابووی ئایینی و سیکسی:

ئهم جۆره ی رووداو، به هۆی ئاویته کردنی تابووی ئایینی و سیکسیه وه بو نیا دهن ریت، له لایه که وه شوینه پیرۆزه ئایینیه کان و که سایه تبه کان ده خانه تبو روودا وه که وه، له لایه کی تره وه روودا وه که، ئاسایی نیه و لادانی سیکسیه، بۆیه ئهم جۆره ته زه له کومه لگا رۆژه لانیه کاندایه گویگری زۆر تره به هۆی دوو جار تابوو بو نیه وه، نمونه یه که نیشاندده یین:

- مه ولانا قوتبه دین له حوجره ی مرگه وتیکدا، یه کیک ده... له نا کو یه کیک ده ستی دایه دهر گای حوجره که و کرایه وه، مه ولانا وتی چیت ده ویت؟ وتی: هیچ! جینه کم ده ویت دوو رکات نو بزی تیا بکه م، وتی: کو بزی نایینت ئیبه لیره له بهر ته سکی جی دوو دوو سواری یه که بووین. (زا کانی، ۲۹۵). گێرانه وه ی رشته به ناوی مه لا سه عیدی ئیبن عه با سه وه یه له شاری سه قه ر: (ب، ۶، ۲۹۵).

گێرانه وه یه، له رشته دا له سنه یه و گو ره که ش، له بری یه که دانه چهند گو ریکه. (ب، ۴، ۱۰۰)

- نه عه رابه یه که ده چیت بۆ حه ج، له ته و افدا میزه ره که می ده دزن، وتی: خودایا یه که جار هاتم بۆ ماله که ت وت میزه ره که می بدن، نه گه ر جار یکی تر هاتمه مالت، بفرمه مو تا هه موو ده مو ددام بشکین (زا کانی، ل ۲۸). گێرانه وه ی رشته: (ب، ۴، ل ۲۸).

- شیخ به دره دین ساحیب، پیاویکی دی له گه ل دوو کو ری جوان دا، وتی: ناوت چیه؟ وتی: عبدا لوا حید (عه بدی یه کتا)، وتی: له وانه بگه ری چونه که من عبدا لئینیم (عه بدی ههر دوو کین). (زا کانی، ل ۲۵۵) (ب، ۴، ۹۶).

- ناشرینیک له ئاویته دا ته ماشای خۆی ده کرد و ده بوت: سوایسی نه وه خودایه یی که منی به و شیوه جوانه دروست کردوه. غولامه که می وه ستابوو و گو تیی لیده گرت، که هاته دهر که سیک له به رده رگا وه هه وائی خاوه نه که یی پرسی. وتی: له ماله وه دانیشتوه و خوا ده خاته درۆوه. (زا کانی، ۲۶۰) گێرانه وه ی رشته: (ب، ۴، ۹۹).

تابووی سیکسی:

ئهو رووداوانه ی به هۆی تابووی سیکسیه وه دروست بوون، رێژه ی ته زیان زۆر تره له چاو هه ریه که له رووداوه کانی تر دا، چونه که خودی باسی سیکس به شیوه ئاسایی و باوه سرووشته ی تابوویه و باسکردنی رو هه لرا وانه یه، به لام له م گێرانه وه دا له وه ش زیاتره، باس له لادانی سیکسی ده کات، به هۆی نا به رام به ری، جیاوازی ته مه ن، یان هاو ره گه ر با زی به وه، ته زه که زۆر تر ده بێت، نه مه ش تابوو له ناو تابوودایه. ((زۆر جار باسکردنی شتیک یان رووداویک به ئاشکرا و بێ په رده بیکه نین دروست ده کات، بۆ نمونه باسکردنی باه تی په یوه ندی به سیکسه وه له ناو نه و کومه لانه دا که که بتی سیکسیان هه یه ده بینه مایه ی بیکه نین، واته باسکردن و ئاماره دان به با به تیک که له رووی ره وشتیه وه باسکردنی قه ده غه یه، یان ده بینه مایه ی شه رم دروستکردن...)) (حسین: ۲۰۱۲، ۲۳۲). ئهم جۆره ی تابوو له تبو روودا دا، ده شیت به شیوه ی زا ره کی و کاره کی بێت، لیره دا نمونه کان ده خه بینه روو.

تابووی زا ره کی:

ئهم جۆره ی تابوو به ناوه یینان و تواخ و پلاری زمانیی، زۆر جار وه ها ده که وینه وه لادان نیه، به لگو په یوه ندیه کی سیکسی سرووشتی هه یه و به لام به هۆی رووداویکی نه خوا زرا وه ته زه دروست ده بێت، بۆ نمونه: پیاویک له رینگادا ته ماشای رتیککی جوانی ده کرد، ژنه که وتی ته ماشا مه که، ک. ی. تو هه لده ستی و یه کیککی تر کاری خۆی له گه ل ده کات (زا کانی، ل ۲۵۵). گێرانه وه ی رشته: (ب، ۵، ۹۹).

- له پیره ژنیکیان پرسی، حه زت له دینه که بته دنی یان ک... یک؟ وتی: من ناتوام له گه ل لادنی هه لسه که وت که م. (زا کانی، ل ۲۶۴)، رشته: (ب، ۵، ۹۸).

- کابرایه که له وه ده شته تاله، رۆژیک زه رده واله دا بووی به ده عبا که په وه ئاوسا بوو، هاته وه بۆ ماله وه به ژنه که می خۆی وت: _ ده ستیشی گرتبوو به ده عبا که په وه - ئافره ت نه مه یان له بازار نه فرۆشت نه یاندا به هینه که می خۆم و سه د قرائش، رووی نه بوونی ره ش بێت نه بوو بیکرم، هه روا وهرم گرت و هینامه وه، وتم تو چاوت بیتی بکه ویت بزانی چۆنه، نه گه ر باشه به لگو فه رزوفه رزیک بۆ بکه یین و جینه جی که یین! ئافره ت

خەلەي پېروھېس دەپرسن: مامە خەلە ئەبى بەككە عومرى ئەو دەدە سالايت و مندالى بېنى؟ ئەلى: بەلى ئەگەر دراوسىنى بېست سالايتى ھەبىت! (ب، ۴، ل ۲۵۵)

نمونه بەك كە لە رېشتەدا ھەيە و لە دلگوشا نېيە، حازر جواببەككى بەھۆى خوازەى زمانبېھەى درووست بوو و رەسەنېھەى كوردانەى بېنوە ديارە: كاروايتكى دەلۇبى لەو گەرمېانە دەچن بەسەر سەبە فەتاحتى جەباريدا، كاروانەكە تۆ كەس دەبن، ئەلئيت سەبە ئەمشەو بە نان و دان و گانەو مېوانتەنېن! ئەوېش دەلئيت: نان ھەيە، دان ھەيە، بۇ ئەوى ترىش ئافرەتتېكى دەلۇبېان لە مالاپە، تۆ لوى بۇ ئېو و لۇبەكى بۇ من! (ب، ۵، ل ۵۹).

ھەندىك جار نمونەكانى ناو رېشتە، بە دارشتەھەى وردەو، ئەمەش بە دوو باردا دەكەوتتەو، ھەندىك جار بەھۆى وردى و درىزبېھەكە بەو تەزەكە دەروپتەو، بەلام لە ھەندىك نمونەشدا تەزەكە زياتر دەردەكەوتت. نمونەى گېرانەو بەككى ناو ھەردوو كىتەكە نیشان دەدەن:

مەولانا قوتبەدين بە رېھەك دەروپشت، شېخ سەعدى بېنى كە مېزى كەدبو و شتەكەبى دەساوى بە ديواردا تا پاك بېتەو، وتى: يا شېخ بۇ ديوارى خەلكى كون ئەكەيت؟ قوتبەدين وتى: خەمت نەبىت بەو سەختبەش نېيە كە تۆ دېوتە. (زاكافى، ۲۶۷).

بەھۆى دوو لاھەنى دەربېنى بەو سەختبەش نېيە كە تۆ دېوتە، تەزەكە خوينەرى وريا نەبىت زۆر دركى ناكات، بەلام ئەلئەدين سەجەدى بۇ خوينەرى گشتى نووسيو تەو بەو بۇيە بەيەك دەربېن كە تابوويە، راستەوخو بېنكوتتې. لە كۇتايەكەيدا دەنووسىت: ئەوېش دەلئيت: وەستاگروون بەو سەختى و رەببە نەماو كە تۆ چاوت بېنى كەوتبوو! (ب، ۸، ۷۳). تەزەكەشى بى لەوھى حازر جواببە، بە ماناى ھاورەگەز بازى سەردەمى زوى ھەردووكيان دېت.

۴. ناوەرۆك:

ناوەرۆك و تېيا، بە زۆرى ناشرېنېيەكانى كۆمەلگا و پياوانى ئابىنى و كەدەى سېكس و لادانەكانن، لە بەشى روداودا لىبى دواوين، بەلام جگە لەو ناوەرۆكانە، ناوەرۆكى كۆمەلەھەتى تەزەكە دروست دەكات، بە ھۆى گەمژەبى، ناخالئىتى، كەمتەرخەمى، خوونەرىتى كۆمەلەھەتتەو، (تەزەنووسىش وەك واعزى دەبەوت ئەوانى تر سەبارەت بە كارىك ھاندىت و بېروايان بېنئيت، بەلام پېگەى ئەو لەبەرامبەر بېسەرەكاندا گرانت و وردترە لە بارى واعيزان. واعيز بە مەبەست دەبەوتتەقوا بە بېسەرەكانى پەسەند بكات، بەلام تەزەنووس دەبىت خوينەركانى ھاوراى خۇى بكات، لە بارەى ئەو رەفتارو ئېنسانانەھەى كە ئەو بە خراپيان دەزانئيت)) (پلارد: ۱۳۸۶، ۵). ئەم جۆرە ناوەرۆكە لە زۆر بەشى تى ئەدەبى مىللى و فۆلكورى كوردېدا بەرچاودەكەوتت، بە نمونەى پەند و قسەى نەستەق و گالئەوگەپ، ئەمانە خۇيان لە گەلېك لاھەندا دەبېنەو، رەختەبەكى توندوتېژ لە كارو كەدەھى خراپى تاك و كۆمەل، مروفى سادە و خاوەن پلەويابەى نېو كۆمەلگا بە شېوھى كۆمىدى گالئەنامېز دەگرن بە مەبەستى نەھىشتى ئەو جۆرە كەدراوانە. (ئەلئوھى، ۲۰۰۷، ۷۰)

ھەندىك نمونە:

كۆرى خەتېبى دىھەك، بەيانبەك تەماشاي كەد باوكى لە ئاستانەكەياندا، كەرىك و لىدەكات، تېگەبىشت باوكى ھەموو رۆژىك، ئەمە كارىتى. رۆژى جومعە باوكى لەسەر مېنەروھ و تارى دەدا، كۆرەكەى چوو بەردەرگای مەگەوت و وتى: باوكە كەرەكە ئەگىبى، يان بېبەم بېلەو رېم؟ (زاكافى، ۲۶۶). گېرانەھەى رېشتە زىادەروپى تا ئەو ئاستە تىداكردوھ كە مەلای مەگەوتى زىوېھى پېرەمەگروون بوو: (ب، ۸، ۷۰).

ئەم جۆرەى تابوو، لە ناو كۆمەلگای كوردېدا زۆرتر دەبىت بە تەز، چونكە خودى كەدەكە دەگەنە و بلاونبە لە چاوكۆلتورى ئىرانى كۇندا، بۇيە زۆرېھەى ئەم جۆرە تابوويەى كە ئەلئەدين سەجەدى لە رېشتەى مروارېبەو وەرېگرتوون، تەنھا وەك گېرانەو دەمبېنەو و بەلگەى مېزووي لەو بارەبەو نېيە، لە كاتتېدا لە مېزووي دەيان سەدەى ئىراندا بابەتى بەزى تەماشو و ئەوبىندارى پياوان و غولامدارى باووبو و رەنگانەھەى تەواوى لە پەخشان و شىعرى قۇناغە جياكانى وەك: سەردەمى سامانبەكان، غەزەوېكان، سلجوقبەكان، قاجارىبەكان. سېرويس شەمبېسا گەران بە نېو دەفەكانى ئەدەبى فارسيدا بۇ روونبوونەھەى بابەتەكە بە گرنگ دەزانئيت و بېنى واھە لە رېگەى ئەم بەرھەمانەو دەتوانرېت رووى كۆمەلئاسى كۆمەلگای ئىران بزانتت، چونكە ئەمە پەيوەندى بە مېزووي دوورەو نېيە و (تا چەندىك لەمەو بەر لە شارەكانى ئىراندا بەزى تەماشو باوى بوو) جگە لەوھى ئەمە تەنھا بە بە بەزى تەماشو نەو سەتاو، بەلكو ((لە سەردەمى سەفەويەكاندا لە ھەندىك لە شارەكاندا نەو جەوانخانە باوى بوو، بە شېوھى فەرى و مۇلەتنامەدار كاربان دەكرد و سەرچاھەى تابوورى بوون بۇ حوكمەت)) (شېمسا، ۱۳۸۱، ۱۱).

۳. دېالۆك:

بەھەى دېالۆك لە چىنېنى ئەم جۆرە گېرانەوانەدا، بە زۆرى لە وەلامى بى وەلام، يان وەلامى وەلام بردايە. لە گېرانەوكاندا بەھۆى پىرسىار و وەلام، يان گەتوگۆى دوولايەتەو، رەوتى گېرانەو تەزەبەكە دەروپت بەرپو، بەلام سەرەكترىن جۆرى گەتوگۆ، وەلامېرى يان حازر جواببە (Repatee) سېرويس شەمبېسا لە بارەى ئەدەبى فارسىبەھەى راي واھە بەككە لە بەشەكانى تەز و گالئە، حازر وەلامبە. شىتە ژىرەكان و بالۆلەكان و كەسانى بېرەند، لە وەلامى پادشايان و گەورەكاندا بە حازر جواببى خۇيان يان سزا دەدران يان خۇيان و ئەوانى تران لە مەرگ پىن رزگار دەكرد. (شېمسا: ۱۳۹۴، ۲۴۱)، نمونەكان:

پياويك بە ژىكى وت: دەمەوتت نامت كەم، تايزام تۆ شىرتىرى يان ژەكەم؟ وتى: ئەو پىرسىار لە مېردەكەم بەك، كە من و ژەكەشى چىشتوھ. (زاكافى، ۲۵۶)

گېرانەھەى رېشتە بە ناوى شېخ رەزاي ئالەبانبەھەى، زۆرىك لە حازر جواببەكان چ خۇى چ كەسى تر، لە گېرانەھەى ئەمدا تۆمار كراو:

شېخ رەزا جارېك توشى ژىك دەبىت لە سلىيانى زۆر بە لەنجە و نازەو ئەروپات، بېنى ئەلئيت: نا بووكى وەرە تۆزى بېكەو بىنووين، بزام تۆ خوشترى يان ژەكەى من؟ ژە بە بى پشوو دەلئيت: يا شېخ ئەمەى بېنى ناوى ئەم پىرسارە لە مېردەكەم بەك، ئەو لەگەل مېنېش نووستوھ و لەگەل ژەكەى توش نووستوھ! شېخ ئەلى خوا بىگىرى خەلكى سولەپمانى. (ب، ۵، ل ۹۹).

نمونه بەككى تر:

لە ئەبى حارسىيان پىرسى: پياوى ھەشتا سالا، مندالى دەبىت؟ وتى بەلى: ئەگەر گەنجىكى بېست سالا دراوسىنى بىت (زاكافى، ۲۵۸). گېرانەھەى رېشتە وەھايە: لە

چکیده

رشته مرورای، یکی از آثار ارزشمند علادین سجادى نویسنده کرد است که در هشت برک کتاب و نشر شده است میان سالهای (۱۹۵۷-۱۹۸۳) م. رساله دلگشا اثر نفیس شاعر و طنزپرداز ایران است، که با زبان تندو گزنده، نظر خود را در مورد اجتماع و فرهنگ و سیاست دوران حیاتش نمایش داده است. این حکایات از منابع پیشین خود در ادبیات فارسی و عربی تأثیر گرفته است، همچنان حکایات رشته مروراید به شدت تحت تأثیر رساله دلگشا است، اما باید این نکته را ذکر نمود، که حکایتهای برگرفته از دلگشا تنها رونویسی و برگرفتن نیستند بلکه از مضمون فرهنگ و زبان کردی برخوردارند و تشکیلی از حکایتهای دلگشا و زندگی کردها می باشد. در این مقاله همچنین ساختار روایی طنز حکایتهای را، بررسی نموده‌ایم و عناصر (شخصیت، رویداد، دیالوگ، درونمایه) را ساختار اصلی حکایتهای دانسته‌ایم، همچنان ساختار طنز را موضوع های تابو را پنداشته‌ایم.

سهرچاوه‌کان

زمانی کردی

تحمهد، گوران عه‌بدولا، ۲۰۱۵، ته‌زده‌ده‌بیه‌کان له رۆژنامه‌نویسی کوردیدا- باشوری کوردستان به نموونه‌ی گوڤاره‌کانی (سیخوومه، مه‌لا مەشهوره، گه‌پ)، ماسته‌رنامه، زانکۆی سلێمانی.
 ئەلمو‌ه‌نی، نه‌جم، ۲۰۰۷، زنجیره‌ کئینی که‌له‌پووری، ده‌زگای موزیک و که‌له‌پووری کورد، هه‌ولێز. پیره‌مێرد، ۱۹۷۰، گالته‌و‌گه‌یی پیره‌مێرد، چاپخانه‌ی کارمه‌رانی، سلێمانی.
 حسین، جه‌بار نه‌حمهد، ۲۰۱۲، ببنای ساتیرا له‌ کورته‌چیرکی کوردیدا (کوردستانی عراق ۱۹۷۰- ۱۹۹۰)، بلا‌وکراوه‌ی ئەکادیمیای کوردی، ژماره ۱۴۰، هه‌ولێز.
 خالی، شیخ محمهد، ۲۰۰۷، له‌ سه‌رگوزه‌شته‌کانی ژبان، پرۆژه‌ی تیشک نجیره ۱۴، سلێمانی.
 خه‌زهدار، مارف، ۲۰۰۶، میژووی ته‌ده‌بی کوردی، به‌رگی هه‌وت، ده‌زگای ئاراس، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێز.
 ره‌سول، عیزه‌دین مسته‌فا، ۱۹۷۰، ته‌ده‌بی فۆلکلۆری کوردی، چاپخانه‌ی دارالجاحز، به‌غداد.
 سه‌جادی، عه‌لاه‌دین، ۲۰۱۵، رسته‌ی مرورای، چاپخانه‌ی په‌نجه‌ره، (ده‌وره‌ی هه‌شت به‌رگی) شل‌اشی، محمهد، ۲۰۰۰، خه‌رمان لۆغه، سوید.
 که‌رم، توفیق، ۲۰۱۶، کاریگه‌ری ئیسلام له‌سه‌ر کلتوری کورد(ته‌ده‌بی گالته‌و‌گه‌پ)، له‌ بلا‌وکراوه‌کانی ناوه‌ندی هزری و رۆشنییری خالی، چاپی یه‌که‌م.

زمانی فارسی:

اتابکی، پرویز، (سال؟)، کلیات عبید زاکانی، انتشار کتابفروشی زوار، تهران- شاه‌آباد.
 اسکولز، رابرت، ۱۳۸۳، درامدی بر ساختارگرایی در ادبیات، ت. فرزانه طاهری، موسسه انتشارات نگاه، چاپ دوم.
 اشتیانی، عباس اقبال، ۱۳۸۴، کلیات عبید زاکانی، موسسه چاپ و انتشارات پیک فرهنگ، چاپ دوم.
 اصلانی، محمد رضا، ۱۳۸۵، فرهنگ واژگان و اصطلاحات طنز، انتشارات کاروان، چاپ اول.
 امیدسالار، محمود، ۱۳۶۶، ملاحظاتی درباره‌ی لطافت عبید زاکانی در رساله‌ی زاکانی، ایران‌نامه، شماره ۲۲.
 پلارد، ارتور طنز، ۱۳۸۶، ت. سعید سعیدپور، نشر مرکز، چاپ چهارم.
 داد، سیا 1385، فرهنگ اصطلاحات ادبی، چاپ سوم، انتشارات مروراید، تهران.
 سبزیات پور، وحید: ۱۳۹۲، حدیث دارایی، سرچشمه حکایات عبید زاکانی در رساله‌ی زاکانی، فصلنامه‌ی احببیت داستانی، دانشکده ادبیات علوم انسانی دانشگاه رازی کرمانشاه، سال اول، شماره ۳.

❖ ده‌مزیلیک (ده‌میوگه‌نیک)، به‌سرت له‌گه‌ل که‌رێکدا قسه‌ی ده‌کرد، که‌رێکه‌وتی: ته‌وه‌ی وت هه‌یجی لی تینه‌گه‌شتم ته‌وه‌ نه‌بیت که‌ ته‌تسی به‌گوینا (زاکانی، ۲۶۰)، گێڕانه‌وه‌ی رسته: (ب، ۴، ۲۶).

❖ پیریک چووه‌ لای ته‌ببیک، سێ ژنم و هه‌یه‌ و هه‌میشه‌ گورچیه‌ و میزه‌لان و که‌مهرم دیشیت. ه‌یجی بخۆم بۆ ته‌وه‌ی باش بم؟ وتی: گێراوه‌ی تو ته‌لاق! (زاکانی، ل ۲۶۷)، گێڕانه‌وه‌ی رسته: (ب، ۴، ۱۰۰)

❖ که‌سیک ماستی خواردبوو، که‌میک چوو بوو له‌ ریشیه‌وه‌، یه‌کیک لیبی پرسی چیت خواردوو؟ وتی: کوتر وتی: راسته‌که‌یت جیفنه‌که‌ی به‌ ده‌روازه‌ی بوره‌که‌وه‌ دیاره‌. (زاکانی، ۲۹۶)، گێڕانه‌وه‌ی رسته: (ب، ۸، ۶۶).

❖ قه‌زوینییه‌ک چووه‌ لای ته‌بیب و وتی: مووی ریشم دیشیت، پرسی چیت خوارده‌؟ وتی نان و سه‌هۆل. وتی: خوا بتکوژیت نه‌ ده‌ردت له‌ ده‌ردی ئینسان ده‌چیت نه‌ خواردیشیت. (زاکانی، ۳۰۳)، گێڕانه‌وه‌ی رسته: (ب، ۴، ۷۹).

❖ کوریک هه‌بوو له‌وه‌ سه‌ره‌، له‌گه‌ل ده‌سته‌به‌کی ره‌فقییدا جاریک خه‌ریکی شه‌راب خوارده‌وه‌و کاغه‌زبازی بوون، خه‌به‌ریان بۆ هینا وتیان باوکت مرد، وتی: هه‌موو که‌س ته‌مریت. وتیان که‌وتوته‌ ناو بیری هه‌وشه‌که‌تانه‌وه‌ ترنجاوته‌ ناویه‌وه‌ ده‌رناچیت. وتی: ته‌وه‌ بیره‌ی مانی ئیمه‌ خۆم ته‌یزانم شێریش بکه‌وتیه‌ ناویه‌وه‌ تیا یا ته‌ترحنی ته‌مری، ئیسته‌ ته‌وه‌ چون تیا یا نامری؟! ده‌ستیشی هه‌ر به‌کاغه‌زه‌که‌نه‌وه‌یه‌و کاغه‌ز فری ئەدا، دلێ نایه‌ کوره‌که‌ به‌جی بیلێ! وتیان: چۆ ده‌ریکه‌. وتی: وه‌ختی خۆی من نه‌مه‌توانی له‌ شوینی خۆی بیجولیم ئیسته‌ چون ته‌توانم که‌ ترنجاوته‌ ته‌وه‌ بیره‌وه‌ ده‌ریکه‌م. وتیان: باشه‌ ئیمه‌ ده‌رده‌که‌ین له‌ بیره‌که‌، به‌لام له‌گه‌لان وهره‌ با بچین کفنودفی که‌ین و بینیزین. وتی: مردوو شوهر هه‌یه‌، خۆ من نایشۆم، بچن بیهینن ته‌وه‌ ته‌بشوا، ته‌گه‌ر زیرو زیویش ببت من بروا به‌ ئیوه‌ ته‌که‌م بچن بینیزن! منی ناوی. (ب، ۸، ل ۷۲) (زاکانی، ۳۰۲).

ته‌نجام

رسته‌ی مرورای ته‌گه‌رچی به‌ کاریگه‌ری هه‌ر یه‌ک له‌ کئینه‌دیاره‌کانی بواری گێڕانه‌وه‌ی ته‌نژامیز نووسراوه‌ و کاریگه‌ری راسته‌وخۆی رپساله‌ی دلگوشای عوبه‌ید زاکانی له‌سه‌ر دیاره‌، به‌لام عه‌لاه‌دین سه‌جادی به‌ چه‌ندین جۆری جیاواز مامه‌له‌ی له‌گه‌ل گێڕانه‌وه‌کاندا کردوووه‌ و مۆرکیکی کوردی پینه‌خشیون و به‌شپوه‌کانی: (وه‌رگرتن، گۆرین، وه‌رگێران، چاولیکه‌ری) کاریکردوووه‌، جگه‌ له‌وه‌ی ده‌یان گێڕانه‌وه‌ی رپسه‌نی به‌سه‌ره‌اتی ناو کوردانی تیدا یه‌ که‌ به‌سه‌ر که‌سایه‌تیه‌ هه‌بوو و دیاره‌کانی ناو کورد دا هاتوون. بونادی گێڕانه‌وه‌ی ته‌نژامیز له‌ هه‌ردوو کئینه‌که‌دا به‌هۆی (که‌سیتی، رووداو، دیالوگ، ناوه‌رۆک) هه‌و درووست بووه‌ و بنه‌مای سه‌ره‌کیش له‌ پینکهنانی ته‌نژا بابه‌ته‌ تابوووه‌کانه‌، به‌ تابه‌ت تابووی ئایینی و تابووی سیکسی. هه‌ردوو نوسه‌ر به‌ پینی هه‌لکه‌وته‌ی کۆمه‌لگاکانیان لیهاتوانه‌ گه‌مه‌یان به‌ زاراوه‌ تابوووه‌کان کردوووه‌ و له‌ زۆر شویندا به‌ به‌کارهێنانی زمانی ئێ پهرده‌، گێڕانه‌وه‌ تابوووشکئینه‌کانیان نیشان داوه‌.

نه‌وه‌دیه‌ک حیکایه‌تی لیکچوو له‌ هه‌ردوو نامه‌ی دلگوشا و رسته‌ی مرورای هه‌یه‌، که‌ سه‌ر به‌ هه‌ردوو جۆری ده‌فاوده‌قی و گۆراون.

شريفى، محمد ۱۳۹۶، فرهنگ ادبيات فارسى، فرهنگ نشر نو، تهران.
شميسا، سرويس ۱۳۸۱، شاهدبازى در ادبيات فارسى، انتشارات فيردوس، تهران.
شميسا، سرويس ۱۳۹۴، انواع ادبى، چاپ چنجم، نشر ميتر، بهار.
محبوب، محمد جعفر، 1373 بررسى آثار عبید زاکانی (۲) ارزيايى لطايف عبید، ايران شناسى
سال ششم، شماره 24.
ميرصاديقي، جمال - ميمت ميرصادقي ۱۳۸۸، واژه‌نامه هنر داستان نويسى، كتاب مهنار، چاپ
دوم.

زمانى عهره‌بى:

فتحي، ابراهيم: 1986، معجم المصطلحات الأدبية، التعااضدية العالمية للطباعة و النشر، التونس.